

Korano 2:190 eilutėje Allahas įsako musulmonams nesileisti į kraštutinumus, sakydamas: „Neperženk leistinių ribų“. Nepaisant leidimo kautis, karas nesuteikia teisės peržengti ribas. Islame mokoma vengti aklo keršto.

Apie terorizmą objektyviai

Problema, kalbant apie terorizmą, yra ta, kad nėra bendro sutarimo, kuriuo apibrėžiama „terorizmo“ sąvoka. Be to, terorizmas įgijo daug pavidalų, kaip atskleidžia šie pavyzdžiai.

Robertas Fiskas, iš „The Independent“ laikraščio, rašo: „**Izraelis ir jo kariuomenės sąjungininkai (1982 m. rugsėjo 16 d.) pradėjo trijų dienų prievartavimų, žalojimų peiliais ir žudymų orgijas palestiniečių pabėgėlių stovyklose Sabroje ir Šatiloje. Tai nusinešė 1800 gyvybių. Po to vyko Izraelio invazija į Libaną, siekiant išvaryti PIO (Palestinos išvadavimo organizaciją) iš šalies ir, JAV davus žalią šviesą, aukų skaičius pasiekė 17500. Deja, beveik visi civiliai.**“

Pasak profesoriaus Noamo Chomskio: „**Neginčytina, jog JAV yra lyderiaujanti teroristine valstybė. Faktiškai, tai vienintelė valstybė, kurią aukščiausios institucijos pasmerkė už tarptautinį terorizmą - Tarptautinis Teisingumo Teismas 1986 metais.**“

Taip pat Viljamas Dalrympas, laikraštyje „The Independent“, JK, rašė: „**Šturpis 8000 musulmonų (kai kurių iš jų - neginkluotų) žudynės 1995 m. Srebrenicos genocido metu, po kurių nė karto neužsiminta apie krikščionybės smurtinį ir represinį polinkį.**“

Rama Mani (Ženevos saugumo politikos centras) teigė: „**Skerdynės, atliktos Vakarų, neva krikščionių, per paskutinius šešis dešimtmečius pirmąja skaičiumi, įskaitant Pasaulinį karą ir Šaltąjį karą, Holokaustą, dvi atomines bombas, nepriklausomybės karų represijas, karų per trečiąsias šalis kurstymus, balansavimą ant branduolinio karo slenksčio, diktatorių bei valstybinių ir nevalstybinių teroristų rėmimą. Dėl viso to, neteisinga Islamą laikyti iš prigimties smurtine religija ar civilizacija.**“

Yra daugybė kitų žydų ir krikščionių terorizmo pavyzdžių, tačiau neturėtume kalbėti apibendrintai ir visus krikščionis bei žydus vadinti

teroristais. Panašiai ir su musulmonais, turėtume teisti tik tuos, kurie įvykdė nusikaltimus. Terorizmas tapo tarptautiniu fenomenu ir visuotine problema.

Islamas smerkia terorizmą

Pagal Islamą ir musulmonus baimės kurstymas beginklių civilių širdyse, masinis pastatų ir nuosavybės griovimas, nekaltų vyrų, moterų ir vaikų sprogdinimas ir luošinimas yra draudžiami ir smerktini veiksmai. Tai taikoma bet kokiai terorizmo formai, įskaitant ir vakarų valstybių remiamą terorizmą, dėl kurio nužudyta, sužalota ir ištremta žymiai daugiau žmonių nei dėl bet kokios kitos rūšies terorizmo.

Jei musulmonas įvykdo teroro aktą, šis asmuo būtų kaltas pažeidęs tos pačios religijos, kuria jis teigia sekantis - Islamo - įstatymus. Ar sąžininga pasmerkti visus musulmonus, kai tuo tarpu pati religija yra prieš tokius veiksmus? Musulmonai seka taikos, gailestingumo, atleidimo ir paklusnumo Dievui religija. Dauguma neturi nieko bendra su smurtu, su kuriuo kai kurie, ypač žiniasklaida, sieja musulmonus. Islamas nėra ekstremizmo religija.

„Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų iš jūsų būstų, - juk Allahas myli teisinguosius!“

Koranas 60:8

Norėdami sužinoti apie Islamą daugiau, apsilankykite svetainėje islamavisiems.lt - el.p.info@islamavisiems.lt

Norintiems parenti:

Gavėjas: Viešojo įstaiga „Švietimas ir paveldas“ **BIC (SWIFT kodas):** CBVILT2X
Banko sąskaita: LT06 7044 0600 0795 5639 **Bankas:** AB SEB bankas
Banko kodas: 70440

ISLAMAS NĖRA EKSTREMIZMO RELIGIJA

“...Kas nužudė sielą ne už nužudymą arba ne už gadinimą žemėje, tasai tarsi būtų nužudęs visą žmoniją. O kas sielą išsaugojo, tasai tarsi būtų išsaugojęs visą žmoniją...”

Koranas 5:32

Sužinokite
pagrindus

islamicpamphlets.com

Islamas...

ekstremali religija?

„Islamo teroristai!“, „Musulmonai fundamentalistai!“, „Ekstremistai!“, „Radikalus Islamas!“ Ir tai tik kelios etiketės, kurios pastaruoju metu neteisingai priskiriamos musulmonams ir tam tikroms musulmonų grupėms.

Tai, kaip žiniasklaida vaizduoja Islamą, dažnai suklaidina tuos, kurių žinios apie šią religiją yra ribotos. Jie daro neigiamas prielaidas apie šį taikų ir tolerantišką gyvenimo būdą.

Piteris Maningas, 30 metų patirtį turintis žurnalistas, savo knygoje „Mes ir Jie“ teigia:

„Mano patirtis man sako, jog yra didelė praraja tarp Australijos arabų ir musulmonų realaus gyvenimo ir to, kaip jis pateikiamas mūsų (Australijos) žiniasklaidoje.

Daugiau nei 60 procentų atvejų (2-juose pagrindiniuose laikraščiuose) žodžiai „smurtas“, „mirtis“, „ataka“, „žudynės“ ar „ginkluotas nusikaltėlis“ glaudžiai pateikiami su žodžiais „arabas“, „palestinietis“, „musulmonas“ ir „Islamas“.

Tada ar gi nenuostabu, kad dauguma žmonių Islamą sieja su terorizmu?

Problema tame, kad vienas iš trijų apklausoje dalyvavusių australų pripažįsta nieko nežinantis apie Islamą bei jį išpažįstančiuosius.

Pasak dr Duno, kuriam Australijos-Indonezijos Institutas pavedė atlikti šį tyrimą: **„Tie, kurie turi mažiausiai žinių ir neturi asmeninio kontakto su musulmonais, Islamo grėsmę jaučia dažniausiai.“**

Paplitęs žiniasklaidos šališkumas ir neišprusimas Islamo atžvilgiu, įveikiamas tik tinkamai suprantant Islamo doktriną, remiantis Koranu (kurį musulmonai laiko Dievo žodžiu) ir autentiškais Pranašo Muchammedo (taika jam ir Allaho palaima) pasakymais. Tinkamai supratęs šias doktrinas, žmogus suvoks, jog Islamas visiškai nepritaria jokiai ekstremizmo formai.

Kodėl Koranas gali būti suprastas klaidingai

Skaitydami Koraną ar Pranašo (taika jam ir Allaho palaima) pasakymus, turime suprasti kontekstą, kuriam taikoma ta formulė.

Tarp tų, kurie siekia suklaidinti žmones dėl Islamo, viena labiausiai paplitusi Korano eilutė yra ši:

„Ir žudykite juos, kur sutiksit, ir išvykite juos iš tenai, iš kur išvyjo jus; juk suvedžiojimas blogiau nei žudymas! Ir nesikaukite su jais ties Uždraustąja mečete tol, kol jie nepradės ten kautis su jumis. Jeigu jie pradės kautis su jumis, tai žudykite juos: toks atpildas netikintiems!“ Koranas 2:191

Kartais ši eilutė grėsmingai sutrumpinama iki:

„Ir žudykite (priešus) ten, kur juos sutiksitate...“ - Koranas 2:191

Kyla akivaizdus klausimas: „ką žudyti?“ Norėdami jį atsakyti, turime perskaityti eilutes, esančias prieš tai ir po to.

„Ir kaukitės Allaho kelyje su tais, kurie su jumis kaunasi, bet neperženkite nustatytų ribų, - iš tiesų Allahas nemylė peržengiančių ribas!“ - Koranas 2:190

Šioje eilutėje kova minima tik kaip savigynos priemonė (t.y. su tais, kurie kovoja su tavimi). Eilutė, esanti po 2:191 eilutės sako:

„Bet jei jie nutrauktų tai, ką jie darė, tai... juk Allahas - Atleidžiantis, Gailestingas!“ Koranas 2:192

Šios eilutės apreiškta tuo metu, kai musulmonai dėl savo tikėjimo buvo ištremti iš savo namų. Jie iškentėjo daugiau nei 10 metų trukusį persekiojimą ir galiausiai turėjo bėgti ten, kur saugiau.

Aukščiau esančios eilutės skirtos Mekkos arabų pagonims, kurie Pranašo laikais engė musulmonus ir planavo juos užpulti, taigi musulmonai turėjo nuo jų bėgti. Vadinasi, šios eilutės gali būti taikomos tik tokiomis aplinkybėmis.

Šis pavyzdys parodo, jog Korano eilutės turi būti interpretuojamos atitinkamame kontekste, kadangi jos buvo atskleistos per 23 metus ir yra susijusios su tam tikra situacija. Taip pat svarbu pabrėžti Korano kalbą - arabų, todėl vertimai į kitas kalbas gali būti netikslūs, klaidingi.

Leistinas Karas bei Kovos

Be jokios abejonės musulmonai (kaip ir visi kiti) turi teisę kovoti, jei yra puolami arba būdami priespaudoje.

Islamas moko, kad kariavimas leistinas tik siekiant palaikyti visuomenės gerovę arba sustabdyti priespaudos plitimą - tiek gynybinis, tiek puolamasis karas, priklausomai nuo konkrečios situacijos, - taip apsaugant musulmonų bendruomenę ir jų išpažįtamą tikėjimą.

Gynyba - kiekvienai tautai pripažinta teisė, kuri šiais laikais sankcionuota tarptautiniais susitarimais. Kitų puolimo iniciavimas Islame yra draudžiamas. Korane (22:39) rasime:

Tačiau, kai priešas liaujasi kovojęs, musulmonams įsakyta nutraukti kovą.

„Leidžiama tiems, su kuriais kaunasi, kovoti todėl, kad jie yra nuskriausti.“

Koranas 22:39

Abu Bakr (lai Dievas būna patenkintas juo), Pranašo Muchammedo artimiausias draugas ir pirmasis valdžios perėmėjas, kalbėdamas apie Islamo požiūrį į karą, pabrėžė:

Mūšio lauke draudžiama:

„O jeigu jie linksta į taiką, tai link ir tu į ją ir pasikliauk Allahu: juk Jis - Girdintis, Žinantis!“ Koranas 8:61

- išduoti ar nesilaikyti įsipareigojimų
- daryti mirusiųjų kūnus
- nukrypti nuo teisingo kelio
- žudyti moteris, vaikus ir senovo amžiaus žmones
- žaloti arba deginti medžius, ypač vaismedžius
- išskersti priešo bandą, nebent maistui
- kenkti tiems, kurie paskyrė savo gyvenimą garbinimui